

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dariny Ličkovej a členiek senátu JUDr. Anny Markovej a JUDr. Kataríny Pramukovej, v právnej veci žalobcu: **G.B., s. r. o.**, J.B., IČO: X., zast. AK L.,s.r.o. so sídlom H.B., konajúca JUDr. P.K., advokátom proti žalovanému: **J.S.**, A.B., IČO: X., **o zaplatenie 2 782,83 Eur s prísl.** vedenej na Okresnom súde v Žiari nad Hronom pod sp.zn. 12 Cb 39/2008, na dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 17.decembra 2009, č.k.: 43 Cob/231/09-161,takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu **z a m i e t a**.
Žalovanému sa náhrada trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd v Žiari nad Hronom rozsudkom z 9. apríla 2009, č.k.: 12 Cb 39/2008-122 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2 782,83 Eur s 13% úrokom z omeškania ročne od 13. októbra 2006 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania vo výške 1 671,99 Eur a 209,22 Eur na účet právneho zástupcu.

Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa vyplýva, že po doplnení dokazovania uloženého Krajským súdom v Banskej Bystrici v rozhodnutí č.k. 43Cob 243/2008 z 29. októbra 2008, ktorým bolo prvé rozhodnutie súdu prvého stupňa vo veci zrušené a vrátené na ďalšie konanie, dospel k záveru, že na základe objednávky žalovaného žalobca dodal a namontoval komínovú techniku pre horáreň K., pričom cenu diela a montáže vyfakturoval faktúrou č.OF 06069 s lehotou splatnosti do 29. októbra 2006 vo výške 89 214,30 Sk vrátane DPH. Na základe reklamácie žalovaného mu žalobca dobropisoval sumu 5379 Sk a to faktúrou č. OD O601. Rozdiel vo výške 83 835,50 Sk žalovaný žalobcovi nezaplatil. Žalovaný sa bránil tým, že k zápisničnemu odovzdaniu a prevzatiu komínovej techniky pre horáreň K. nedošlo a ani sa osobne preberania dodanej a namontovanej komínovej techniky nezúčastnil. Tvrdil, že k riadnemu odovzdaniu diela zo strany žalobcu nedošlo a to aj z dôvodu, že spolu s dodávkou a montážou komínovej techniky nebolo žalovanému doručené vyhlásenie o zhode, ktoré je povinnou súčasťou dodania diela žalobcom.

Súd prvého stupňa však dospel k názoru, že pri vystavení a odoslaní faktúry č. OF O6O61 bolo zaslané a vyhlásenie o zhode, ktoré bolo odovzdané samotnému žalovanému. O tom svedčí príloha č. 1 k faktúre č. 2006/069 z 19. októbra 2006 a príloha č. 2 z 28. novembra 2006. Žalobca predložil certifikát preukázania zhody zo 4.decembra 2001, ako aj certifikát vnútropodnikovej kontroly zo 14. júna 2006, čím vyvrátil tvrdenia žalovaného o nedodaní certifikátu a preto prvostupňový súd zaviazal žalovaného na zaplatenie ceny diela, vrátane príslušenstva.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací rozhodol o odvolaní žalovaného tak, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil a žalobu žalobcu zamietol a zaviazal žalobcu nahradiť žalovanému trovy prvostupňového a odvolacieho konania.

Odvolací súd takto rozhodol, keďže dospel k názoru, že súd I. stupňa zo zisteného skutkového stavu vyvodil nesprávny právny záver o tom, že žalobca ako dodávateľ-zhotoviteľ diela- komínového systému, ktorého súčasťou bola aj montáž, splnil dodávku riadne a že mu vzniklo právo na zaplatenie ceny diela, ako aj úrokov z omeškania s jej platením.

Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že tvrdenie žalobcu o tom, že žalovanému dodal dielo, ktoré spočívalo v dodávke a montáži komínového systému GBR NN-38 spolu s vyhlásením o zhode na základe ním predložených dôkazov, preukázané nebolo. Komínový systém vyrábaný a dodávaný žalobcom patrí podľa vyhlášky č.158/2004 Z.z. a jej prílohy č.1 medzi stavebné výrobky, pri ktorých je povinnosť preukazovať zhodu označením stavebného výrobku značkou zhody, ako aj sprievodnými údajmi, ktoré sa musia uviesť v sprievodnej

dokumentácii. Z listinných dôkazov predložených žalobcom k žalobe ako aj počas konania pred okresným súdom v intenciách prvého zrušujúceho rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že medzi účastníkmi konania bola uzatvorená ústna zmluva o dielo podľa ust. § 536 ods.1 a 3 Obch. zákonníka, na základe ktorej žalobca najneskôr dňa 19. októbra 2006 dodal a vykonal montáž komínovej techniky GBR NN 38 na dohodnutom mieste – stavba horáreň K., čo žalovaný nenamietal. Namietal a reklamoval však cenu diela, čo žalobca akceptoval a túto po vystavení pôvodnej faktúry upravila, žalovaný však upravenú cenu dodávky neuhradil pre jej neúplnosť t.j. chýbajúce vyhlásenie o zhode. Dodávku preto považoval žalovaný za vadnú, pretože žalobca mu spolu s dodávkou a ani neskôr nedoložil vyhlásenie o zhode, bez ktorého nie je možné považovať dodanie diela za riadne a on, ako objednávateľ nie je povinný takéto dielo prevziať.

Obchodný zákonník umožňuje stranám zmluvy o dielo dohodnúť okamžik vzniku práva na zaplatenie ceny nielen v nadväznosti na vykonanie diela, ale aj v nadväznosti na odovzdanie diela. Na rozdiel od vykonania diela, ktoré zahŕňa jeho riadne ukončenie a odovzdanie predmetu diela objednávateľovi v mieste stanovenom podľa ust. § 544 Obch.zák., samotné prevzatie predmetu v sebe nezahŕňa jeho riadne ukončenie. Z listinných dôkazov predložených žalobcom tak nevyplýva, že by bol dodávku komínovej techniky systému GBR NN-38 dodal žalovanému v súlade s ust. § 536 a nasl. Obch. zákonníka a za podmienok, ktoré mu ukladá nielen vyhláška č.158/2004 Z.z.,ale najmä Zákon o stavebných výrobkoch č. 90/1998 Z.z. a Zákon o technických požiadavkách na výrobky a o posudzovaní zhody pod č. 264/1999 Z.z.

Odvolací súd konštatoval, že z listinných dôkazov doložených žalobcom, a to z f.č. 0F06069, ktorá bola vystavená 19.októbra 2006 vyplýva len tá skutočnosť, že dodanie diela sa uskutočnilo ku dňu 19.októbra 2006. Príloha č.1, ktorú žalobca doložil do spisového materiálu na preukázanie svojich tvrdení k faktúre č. 2006/069 zo dňa 19.októbra 2006 obsahuje len cenovú kalkuláciu týkajúcu sa dodávky a montáže komínovej techniky pre horáreň K. – rekonštrukcia vykurovania, ktorú doplnila príloha č.2 k cit. faktúre z 28.novembra 2006, a to z dôvodu reklamácie žalovaného ohľadom výšky ceny za dodávku a montáž komínovej techniky. Ani z faktúry a príloh č. 1 a 2 k f.č. 2006/069 nevyplýva, že by ich súčasťou bol aj certifikát preukázania zhody vlastností stavebného výrobku s technickými špecifikáciami tak, ako to žalobca v žalobe tvrdil a okresný súd do odôvodnenia svojho rozhodnutia uviedol.

Z certifikátu preukázania zhody č.A10.8/01/1400/1/C/CO4 zo 4.decembra 2001, ktorý vydal Technický a skúšobný ústav stavebný, Bratislava ako autorizovaná osoba podľa ust.

§ 21 zák.č.90/1998 Z.z. o stavebných výrobkoch pre trojvrstvový komínový systém GBR NN-38 výrobcu G.B.,s.r.o. Banská Bystrica s miestom výroby v sídle žalobu je evidentné, že platnosť certifikátu preukázania zhody bola stanovená na obdobie od 4.decembra 2001 do 10.októbra 2006. Teda žalobca ako výrobca a dodávateľ komínového systému GBR NN-38 v čase uskutočnenia dodávky a montáže ,t.j. k 19.októbru 2006 nemal platný certifikát preukázania zhody a nebol oprávnený po tomto termíne, pokiaľ nemal vystavený nový certifikát preukázania zhody autorizovanou osobou, právo dodávať takýto výrobok ďalším odberateľom, a to či fyzickým alebo právnickým.

Súčasťou spisového materiálu je aj certifikát vnútropodnikovej kontroly SK O4-ZSV-0509, ktorý vydala autorizovaná osoba – Technický a skúšobný ústav stavebný, n.o. Bratislava dňa 14.júna 2006 pre trojvrstvový montovaný komín typ GBR NN-38 vyrábaný žalobcom vo výrobní T.B., z ktorého je zrejmé, že trojvrstvový montovaný komín po vykonaní počiatkovej inšpekcie výrobné a vnútropodnikovej kontroly, hodnotený a schvaľovaný týmto certifikátom spĺňa všetky ustanovenia týkajúce sa vnútropodnikovej kontroly výrobku uvedeného v technickom osvedčení TO-O6/038. Tento certifikát bol prvý raz vydaný 14.júna 2006 a podľa tam uvedených údajov zostáva v platnosti, pokiaľ sa podmienky stanovené uvedeným technickým osvedčením, alebo podmienky výroby vo výrobní alebo vnútropodnikovej kontroly významne nezmenia.

Z ust. § 15 ods.3 zák.č.90/1998 Z.z. vyplýva, že Technický a skúšobný ústav ako autorizovaná osoba je podľa ust. § 15 ods.1 písm.a) oprávnená vydávať a zrušovať certifikáty zhody a vykonávať alebo obstarávať vykonanie skúšok a inšpekcie, ktoré sú podkladom na vydanie alebo zrušenie certifikátu zhody a podľa písm.b) cit.ust. je autorizovaná osoba oprávnená vydávať a zrušovať certifikáty vnútropodnikovej kontroly a vykonávať alebo obstarávať vykonanie inšpekcie, ktoré sú podkladom na vydanie alebo zrušenie certifikátu vnútropodnikovej kontroly. Z právnej úpravy logicky a gramaticky vyplýva, že citovaná právna úprava obsahuje vydávanie 2 rôznych certifikátov, čo vyplýva aj z ust. § 21 cit.zák. Obsahové náležitosti certifikátu zhody sú upravené v ods.10 § 21 cit.zák., z ktorého vyplýva, že zákonom stanovenou podmienkou v certifikáte je aj doba jeho platnosti. Certifikát možno podľa ods.13 cit.ust. kopírovať len ako celok a jeho časť je možné kopírovať len so súhlasom autorizovanej osoby. S poukazom na § 7 cit. zák. preukazovanie zhody vykonáva výrobca práve na základe certifikátu zhody pre systém 1+ a 1 a podľa písm.b) preukazuje vyhlásením zhody doplneným certifikátom vnútropodnikovej kontroly pre systémy výrobkov preukazovania zhody označených 2+ a 2. Komíny ako stavebné výrobky patria nesporne podľa prílohy č.1 k zákonu č.90/1998 Z.z. k systému 2+, bol žalobca ako výrobca a dodávateľ

komínového systému povinný dodať odberateľovi nielen vyhlásenie zhody, ale aj certifikát vnútropodnikovej kontroly. Samotný certifikát vnútropodnikovej kontroly vyhotovený na základe počiatočnej inšpekcie a priebežných inšpekcií, bez vyhlásenia zhody a bez platného certifikátu zhody, nestačí.

Odvolací súd dospel k záveru, že pre každý jeden výrobok, ktorý žalobca ako výrobca označí ako stavebný výrobok, je mu zákonom uložená povinnosť preukazovania zhody podľa vyhl.č. 158/2004 Z.z. a jej prílohy č.1 a 2. Komínová technika dodaná žalobcom patrí podľa prílohy č.1 cit. vyhlášky bod 4401 medzi tie výrobky, ktoré sa môžu uvádzať na trh len vtedy, ak spĺňajú náležitosti stanovené v zákone č. 90/1998 Z.z. o stavebných výrobkoch, vyhlášky č. 158/2004 Z.z. a v zákone č.264/1999 Z.z. o technických požiadavkách na výrobky a o posudzovaní zhody. Keďže v konaní nebolo preukázané, že by bol zhotoviteľ odovzal doklady-najmä vyhlásenie o zhode, certifikát zhody a certifikát vnútropodnikovej kontroly žalovanému ako odberateľovi komínovej techniky konkrétne pre horáreň K., nie je možné usúdiť, že by žalobca bol splnil dodávku riadne. Dodanie diela tak trpí vadami, pretože zo strany žalobcu podľa ust. § 560 Obch. zákonníka v nadväznosti na ust. § 417 Obchodného zákonníka došlo k porušeniu povinnosti odovzdať žalovanému doklady, ktoré sú potrebné na prevzatie a užívanie predmetu diela, v dôsledku čoho nie je dodávka splnená riadne. Žaloba na zaplatenie ceny diela a úrokov z omeškania bola tak podaná žalobcom predčasne, a preto odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zmenil a žalobu zamietol.

O trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods.1 O.sp. v spojení s ust. § 224 O.s.p. ich náhradu priznal žalovanému.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca a navrhol, aby dovolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zmenil a vyhovel žalobcovi z týchto dôvodov:

Dovolateľ prípustnosť dovolania odvodzuje podľa ust. § 238 ods.1 O.s.p. a odôvodňuje ho tým, že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci v zmysle § 241 ods.2 písm. c) O.s.p. Zároveň považuje dovolateľ napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu za príliš formalistické a v konečnom dôsledku aj za nespravodlivé a nezákonné.

Komíny žalobcu patria ako stavebné výrobky v zmysle prílohy č.1 Ministerstva výstavby a regionálneho rozvoja SR č.158/2004 Z.z.do systému preukazovania zhody 2+. V zmysle § 7 ods.1 písm. b) zákona č.90/1998 Z.z. sa pri systémoch 2+ a 2 vykonáva preukazovanie zhody vyhlásením zhody doplneným certifikátom vnútropodnikovej kontroly (certifikát zhody ako konštatoval odvolací súd sa teda nevyžadoval).

Preukazovanie zhody komína žalobcu v čase jeho dodania, je rozhodujúcim dokumentom certifikát vnútro podnikovej kontroly zo 14. júna 2006, ktorý žalobca v konaní predložil spolu s podaním z 13. januára 2009. Týmto dokumentom je preukázané, že komíny žalobcu majú ako stavebné výrobky vlastnosti požadované technickými špecifikáciami a všeobecne záväznými právnymi predpismi. Na základe tohto certifikátu je žalobca oprávnený vystavovať v súlade s ust. § 7 ods. 3 zák. č. 90/1998 Z.z. vyhlásenie o zhode.

Žalobca pre horáreň K. žalovanému nepredložil vyhlásenie zhody z dôvodu negatívnej skúsenosti žalobcu s uhrádzaním ceny zo strany žalovaného. V čase dodávky komínu mal žalobca vyhlásenie o zhode pre horáreň K. vystavené a bol pripravený ho odovzdať žalovanému ihneď po zaplatení ceny za dielo.

Žalovaný nebol konečným odberateľom komínu horáreň K., tým boli L., š.p., O.K.. Konečný odberateľ žalovanému bez výhrad cenu za komín pre horáreň K. zaplatil. Túto skutočnosť žalovaný nepoprel a preto žalobca zabezpečil podklady konečného odberateľa k dodávke komínu v horárni K.. Konečný odberateľ považuje záväzok sprostredkovateľa za splnený, avšak sprostredkovateľ – žalovaný nepovažuje za splnený záväzok svojho dodávateľa – žalobcu. Rozsudkom odvolacieho súdu bol zákon aplikovaný a vyložený zjavne nespravodlivo, evidentne jednostranným a príliš dogmatickým spôsobom. Žalovaný od konečného odberateľa obdržal podstatne vyššiu cenu (111 343 Sk bez DPH) ako mal zaplatiť žalobcovi (74 970 SK bez DPH), pričom žalobca vykonal dielo v celom rozsahu sám. Obranu žalovaného dovolateľ považuje za šikanóznú a rozpornú s poctivým obchodným stykom, lebo predloženie Vyhlásenia o zhode je pre neho bezpredmetné a nemá pre neho význam. Žalovaný sa snaží vec sťažiť a spôsobiť žalobcovi ujmu. Žalovaný sa ani jeden raz nezúčastnil pojednávania z čoho je zrejmé, že obštrukciami sa snaží len o znevýhodnenie a spôsobenie ujmy žalobcovi.

Dovolateľ má za to, že omyl odvolacieho súdu pri aplikácii práva spočíva v tom, že odvolací súd neviazal v rozpore s druhou vetou § 548 Obch.zák. povinnosť zaplatiť cenu za dielo na samotné vykonanie diela, ale aplikáciou § 560 Obch.zák. v nadväznosti na ust. § 417 Obch.zák. aj na povinnosť odovzdať doklady, ktoré sú potrebné na prevzatie a užívanie predmetu diela. Ustanovenie § 560 ods.4 Obch. zák. síce odkazuje na obdobné použitie konkrétnych ustanovení kúpnej zmluvy, avšak ustanovenie § 417 Obch.zák. medzi ne nepatrí a preto odvolací súd v tomto prípade aplikoval nesprávne ustanovenie § 417 Obch.zák. Pokiaľ by sa aj vyhlásenie o zhode vyžadovalo pre vznik nároku žalobcu na zaplatenie ceny za dielo, potom by v tomto konkrétnom prípade vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti nesprávne právne posúdenie odvolacieho súdu spočívalo v priznaní právnej ochrany právu

žalovaného na nevyplatenie ceny do odovzdania vyhlásenia o zhode zo strany žalobcu, čo by bolo v rozpore s poctivým obchodným stykom podľa ust. § 265 Obch.zák.

Žalovaný sa písomne vyjadril k dovolaniu žalobcu a navrhol, aby dovolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu potvrdil. Žalovaný tento rozsudok považuje za správny, formálne aj argumentačne dostatočne zrozumiteľný a spravodlivý. Má za to, že v zmluvnom vzťahu so žalobcom nebol ako sprostredkovateľ, a preto mu nie je jasný dôvod, prečo v dovolaní žalobca argumentuje týmto pojmom vo vzťahu k žalovanému. Odovzdávací a preberajúci protokol mal byť východiskom pre ďalšie interakcie medzi dodávateľom a žalovaným v spore. Keďže nebol spísaný, jedinou možnosťou, ako zistiť skutkový stav bola ohliadka na mieste samom, čo nebolo možné realizovať, keďže konečný odberateľ komín odstránil. Faktúrou č.OFO6061 bol účtovaný dodaný komínový systém na K.B.K. a nie v K..V K. nebol komínový systém dodaný tak, ako mal byť resp. bolo plnené a účtované niečo iné, čo viedlo žalovaného k záveru, že dodávka nie je riadne splnená a preto nevzniká ani nárok na jej zaplatenie. Certifikácia resp. vyhlásenia o zhode sa musia bezpodmienečne pripájať ku každému dodanému výrobku, nakoľko sa nejedná o opakované dodávky pre toho istého finálneho odberateľa, ale ide o dodávky pre rôznych užívateľov. Tvrdenie žalobcu, že certifikát mal k dispozícii, ale ho nedodal pre platobnú disciplínu žalovaného, sú zavádzajúce. Nikto nekázal uzatvoriť obchodnú zmluvu s niekym, o ktorom sa domnieva, že si neplní zmluvné povinnosti. Nie je problémom žalobcu, či finálny odberateľ žalovanému za dielo zaplatil a koľko. Žalovaný však bol oprávnený vyžadovať od svojho dodávateľa splnenie zákonom stanovených povinností, pričom výkon práva pri striktnom dodržiavaní zákona nie je možné považovať za šikanózne resp. za zneužívanie práva. To, že finálny odberateľ porušil svoje povinnosti pri preberaní diela bez certifikácie v prospech žalovaného, nie je možné spojiť s tým, že žalovaný mal rovnako porušiť svoje povinnosti a plniť žalobcovi. K tvrdeniu o rozdeľovaní cenového rozdielu sa žalovaný nemal potrebu vyjadrovať a je žalobcovi, aby takéto tvrdenie preukázal. Trovy konania pozostávajú zo zaplatených súdnych poplatkoch, ktoré vzhľadom na žiadosť o oslobodenie od súdnych poplatkov a domnienke, že súd oslobodenie prizná, preto nežiadal ich priznanie. Preto považuje žalovaný za spravodlivé, že mu ich súd priznal. Má zato, že celá obchodná transakcia bola zo strany žalovaného vedená v súlade so zákonom a nijako žalovaný neporušil zásady poctivého obchodného styku a nedošlo ani k zneužívaniu práva resp. jeho šikanóznemu výkonu.

Navrhol, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§10a ods.1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie žalobcu bolo podané v súlade s ust. § 240 ods.1 O.s.p., pričom má náležitosti

vyžadované v ust. § 241 O.s.p. a prípustnosť dovolania je daná podľa ust. § 238 ods.1 O.s.p. pristúpil postupom podľa ust. § 242 O.s.p. k vecnému prejednaniu dovolacích dôvodov, pričom o dovolaní rozhodol bez pojednávania podľa ust. § 243a O.s.p.

Dovolateľ – žalobca odôvodnil dovolanie tým, že spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci v zmysle ust. § 241 ods.2 písm. c) O.s.p.

Dovolací súd námietky dovolateľa týkajúce sa žalovaného, že žalovaný nebol konečný odberateľ komínu pre horáreň K. a že konečný odberateľ žalovanému bez výhrad cenu komína zaplatil považoval za irelevantné, keďže zmluvný vzťah vznikol medzi žalobcom a žalovaným, čo žalobca nepopiera. Právny vzťah medzi žalovaným a konečným odberateľom nie je predmetom tohto konania. Z rovnakého dôvodu dovolací súd nemohol prihliadnuť ani k námietke dovolateľa, že žalovaný porušoval svoju povinnosť zaplatiť kúpnu cenu pri dodávke komínu pre horáreň K. pri B., keďže sa dostal do omeškania so zaplatením jej ceny.

Ani táto námietka sa netýka predmetného sporu, žalobca mal možnosť uplatniť si úroky z omeškania za oneskorenú úhradu za cenu odovzdaného komínu cestou podania žaloby a preto k nej dovolací súd neprihliadol. Dovolací súd len konštatuje, že ak mal žalobca také skúsenosti ako ich uvádza vo svojom dovolaní, nemal uzatvárať zmluvu so žalobcom na dodávku komínového systému pre horáreň K.. Tým, že tak urobil t.j. uzatvoril zmluvu na dodávku komínového systému, mal ako zmluvná strana práva a povinnosti z nej vyplývajúce, rovnako ako žalovaný.

Účastníci konania, ako zmluvné strany si dohodli cenu za dodanie komínového systému pre horáreň K. (74 970 Sk bez DPH, t.j. 89 214 Sk vrátane DPH). Posudzovanie ceny, ktorú si žalovaný dohodol s konečným odberateľom komínového systému pre horáreň K. v tomto spore je nedôvodné, keďže ide o iný zmluvný vzťah, ktorý s predmetom sporu nesúvisí.

Je nesporné, že žalovaný sa nezúčastňoval pojednávani, ktoré riadne odôvodnil svojou chorobou, pričom nežiadal o odročenie pojednávania, čo súdy akceptovali a vo veci konali. Takéto správanie žalovaného nemožno považovať za konanie obštruktívne s cieľom o znevýhodnenie a spôsobenie ujmy žalobcovi.

Dovolací súd konštatoval, že vlastne jediným dôvodom na ktorom dovolateľ zakladá nesprávne právne posúdenie veci spočíva v nesprávnej aplikácii právneho predpisu a to ust. § 560 Obch.zák, v nadväznosti na ust. § 417 Obch.zák. t.j. povinnosť odovzdať doklady, ktoré sú potrebné na prevzatie a užívanie predmetu diela. Ustanovenie § 560 ods.4 Obch.zák. síce odkazuje na obdobné použitie konkrétnych ustanovení kúpnej zmluvy, avšak ustanovenie § 417 Obch. zákonníka medzi ne nepatrí a preto ho odvolací súd v tomto prípade nesprávne

aplikoval. Pokiaľ by sa vyhlásenie o zhode vyžadovalo pre vznik nároku žalobcu na zaplatenie ceny za dielo, potom by nesprávne právne posúdenie odvolacieho súdu spočívalo v priznaní právnej ochrany právu žalovaného na nevyplatenie ceny do odovzdania vyhlásenia o zhode zo strany žalobcu, čo považuje žalobca za rozpor s poctivým obchodným stykom podľa ust. § 265 Obch.zák.

Dodávateľ v dovolaní tvrdí, že žalovanému nepredložil vyhlásenie zhody z dôvodu negatívnej skúsenosti žalobcu s uhrádzaním ceny zo strany žalovaného, avšak v každom prípade už v čase dodávky komínu mal žalobca vyhlásenie o zhode pre horáreň K. vystavené a bol pripravený ho odovzdať žalovanému ihneď po zaplatení ceny diela.

Tvrdenia žalobcu sú protichodné, na jednej strane poukazuje na prílohu č.1 vyhlášky Ministerstva výstavby a regionálneho rozvoja SR č.158/2004 Z.z. podľa ktorej stavebné výrobky – komínové systémy patria do systému preukazovania zhody 2+, ale podľa ust. § 7 ods.1 písm.b) zák.č.90/1998 Z.z. sa pri systémoch 2+ a 2 vykonáva preukazovanie zhody vyhlásením zhody doplneným certifikátom vnútro podnikovej kontroly. Preto sa certifikát zhody nevyžadoval.

Je nesporné, že medzi účastníkmi konania bola uzatvorená zmluva o dielo, pričom dielom malo byť dodanie a montáž komínového systému GBR NN 38 žalobcom pre žalovaného, pričom zmluva o dielo má náležitosti podľa ust. § 536 a nasl, Obch.zák.

Odvolací súd vo svojom rozhodnutí poukázal na ust. § 560 ods.4 Obch. zák. podľa ktorého ak spočíva dielo v zhotovení veci, platia obdobne ust. § 420 až 422 a § 426 Obch.zák. Práve na základe ust. § 422 ods.1 Obch.zák. vo vzťahu k ust. § 420 Obch. zák. skúmal, či treba za vadu tovaru považovať dodanie iného tovaru, než určuje zmluva, a vady v dokladoch potrebných na užívanie tovaru.

Teda odvolací súd pri skúmaní vady dodávky spočívajúcich v dokladoch potrebných na užívanie tovaru, vychádzal z ust. § 560 ods.4 Obch.zák. v spojení s ust. § 420 a § 422 Obch.zák.

Dovolací súd konštatoval, že nedošlo k nesprávnej aplikácii práva. Rovnako odvolací súd postupoval správne, keď pri posudzovaní dokladov potrebných pre užívanie komínového systému GBR NN38 vychádzal zo zák.č. 264/1999 Z.z. o technických požiadavkách na výrobky a o posudzovanie zhody
Zákona č.90/1998 Z.z.o stavebných výrobkoch a vyhlášky č.158/2004 Z.z. Ministerstva výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky

Sporné strany, teda ani dodávateľ komínového systému GBR NN38 – žalobca nenamietali, že tento komínový systém patrí medzi stavebné výrobky v skupine výrobkov

označených 2+ podľa prílohy č.1 vyhlášky 158/2004 Z.z. Ministerstva výstavby a regionálneho rozvoja SR (č.4401 až 4405).

Podľa názoru dovolateľa však podľa ust. § 7 ods.1 písm.b/ zák.č. 90/1998 Z.z. preukazovanie zhody sa vykonáva vyhlásením zhody doplneným certifikátom vnútro podnikovej kontroly, pričom certifikát zhody sa nevyžadoval.

Podľa ust. § 7 ods.1 zák.č. 90/1998 Z.z. o stavebných výrobkoch, preukazovanie zhody sa vykonáva podľa niektorých z týchto systémov:

- a) Certifikáciou zhody (systém 1+ a 1),
- b) Vyhlásením zhody doplneným certifikátom vnútro podnikovej kontroly (systémy 2+ a 2),
- c) Vyhlásením zhody (systémy 3 a 4).

Z vyššie uvedeného znenia § 7 ods.1 písm.b/ zák.č. 90/1998 Z.z. vyplýva, že stavebné výrobky systému 2+ (kam patrí stavebný výrobok žalobcu GBR NN 38) sa preukazovanie zhody vykonáva vyhlásením zhody a certifikátom vnútro podnikovej kontroly.

Žalobca nepreukázal, že súčasťou dodávky bol aj certifikát preukázania zhody vlastností stavebného výrobku, keďže z certifikátu zhody č. A10.8/01/1400/1/C/CO4 zo 4. decembra 2001 vydaného Technickým a skúšobným ústavom stavebným, Bratislava ako autorizovanej osoby (§21 zák.č. 90/1998 Z.z.) č.l. 92 vyplýva, že platnosť preukázania zhody bola stanovená na obdobie od 4.decembra 2001 do 10.októbra 2006. Teda dovolateľ v čase ukončenia dodávky a montáže (ku 19.októbru 2006) nemal platný certifikát preukázania zhody a nemal po termíne 10.októbra 2006 právo dodávať komínový systém GBR NN38 ďalším odberteľom.

Pokiaľ ide o certifikát vnútro podnikovej kontroly SK 04-ZSV-O509 tento bol vydaný 14.júna 2006 a zostáva v platnosti, pokiaľ sa podmienky stanovené uvedené technickým osvedčením, alebo podmienky výroby vo výrobní alebo vnútro podnikovej kontroly významne nezmenia. Doba platnosti certifikátu zhody, je zákonom stanovenou podmienkou v certifikáte zhody. Keďže preukazovanie zhody podľa ust. § 7 ods.1 písm.b/ zák. 90/1998 Z.z. sa uskutočňuje na základe certifikátu zhody a certifikátom vnútro podnikovej kontroly, žalobca neosvedčil dodanie komínového systému GBR NN38 v súlade so zákonom, pretože v čase dodania diela nemal a ani v priebehu konania nepredložil certifikát zhody a dovolací súd sa stotožnil s názorom odvolacieho súdu že len certifikát vnútro podnikovej kontroly bez vyhlásenia zhody t.j. platného certifikátu zhody, nestačí.

Tvrdenie žalobcu, že rozhodnutie odvolacieho súdu je príliš formalistické a nespravodlivé považoval dovolací súd za nedôvodné. Požadovanie dodržiavania zákona a zmlúv nie je možné považovať za príliš formalistické a nespravodlivé a ani v rozpore s poctivým obchodným stykom.

Žalobca mal možnosť splniť zmluvu o dielo niekoľko rokov, neurobil tak a to napriek tomu, že splnenie zmluvy o dielo pri komínovom systéme je upravené zákonnými normami.

Žalobcovi nebolo upreté právo na jeho súdnu ochranu, len v tomto štádiu, kedy si nespĺnil splnenie diela tak, ako to vyžadujú právne predpisy a zmluva so žalovaným, mu ju súd nemohol priznať.

Žalobca v dovolaní namietal aj priznanie trov konania žalovanému, hoci tento ich nežiadal.

Dovolací súd konštatoval, že žalovanému boli priznané trovy konania, ktoré predstavujú trovy – súdne poplatky (za podaný odpor a súdny poplatok za prvé ním podané odvolanie).

Odvolací súd tak rozhodol podľa ust. § 224 ods.ods.1 a § 142 ods.1O.s.p.

Podľa ust. § 151 ods.1 O.s.p.o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy vyčísliť najneskôr do 3 pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia (§151 ods.2 O.s.p.)

V predmetnom rozhodnutí odvolací súd postupoval správne, keď prihliadol k návrhu žalovaného na oslobodenie od súdneho poplatku, z ktorého žalovaný odvodzoval, že jeho návrhu bude vyhovieť a preto mu trovy nevzniknú.

Dovolací súd taktiež preskúmal napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, či v konaní na odvolacom súde nedošlo k vadám uvedeným v ust. §237 písmo) až g) O.s.p. a dospel k názoru, že vady v tomto ustanovení taxatívne stanovené, neboli zistené.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolanie žalobcu zamietol, keďže podľa názoru dovolacieho súdu neboli dané dôvody dovolania a ani nezistil vady konania, pre ktoré by bolo potrebné napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušiť podľa ust. § 243b ods.1 O.s.p. O trovách dovolacieho konania dovolací súd rozhodol podľa ust. § 243b ods.5 O.s.p. v spojení s ust. §224 ods. a § 142 ods.1 O.s.p. t.j. podľa úspechu účastníkov

v dovolacom konaní. Keďže úspešnému účastníkovi-žalovanému v dovolacom konaní trovy nevznikli, dovolací súd mu ich náhradu nepriznal.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, 24. februára 2011

JUDr. Darina Ličková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mária Némethová